

صرف کننده داخلی وارد کرده است. رزاقی ادامه داد: نکته دیگر در بررسی برنامه سوم توسعه، در حاشیه قرار گرفتن درآمدهای مالیاتی دولت است. با نگاه دقیق به مالیات‌ها، متوجه می‌شویم که تقریباً یک سوم مالیات‌های کشور، مالیات غیرمستقیم است که از محل واردات کالاها اخذ می‌شود. اما واردات عموماً با استفاده از درآمدهای نفتی صورت می‌گیرد. حتی در بخش تولید هم اگر دقت کنیم، خواهیم دید که کارخانه‌ها و صنایع داخلی هم از محل درآمدهای نفتی ایجاد شده‌اند. به این ترتیب، وضع بسیار اسفباری در بخش درآمدهای مالیاتی خواهیم داشت. از سوی دیگر، مالیات‌ها که می‌باشد صادرات نخواهد داشت.

دولت را پوشش دهنده ترا درآمد نفتی به هزینه‌های توسعه کشور اختصاص پیدا کند، متأسفانه جداکثر با سهمی حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد، سهم قابل توجهی در اقتصاد کشورمان نداورند. در نتیجه یکی بی‌عدالتی و شکاف عظیم طبقاتی بین کسانی که درآمدهای بالایی - مثلاً حدود ۳۳ درصد درآمد ملی - دارند و طبقات فقیر - که ۳ درصد درآمد ملی را به خود اختصاص می‌دهند - ایجاد خواهد شد.

دکتر رزاقی در پایان با اشاره به لزوم توجه بیش از پیش به صنعت به عنوان موتور محرك اقتصاد ایران، تأکید کرد: امروزه در جهان جنگی غیرنظمی در حال وقوع است، به نام جنگ تولید. به این ترتیب که در این جنگ، جهانی سازی و سیلیک ابرای نابودی تولیدات کشورهای در حال توسعه به عنوان ارتش متجاوز عمل می‌کند. اگر ما قادرمند شویم، می‌توانیم در این جنگ بی‌رحمانه و نابرابر، سهم و پیروزی مناسبی به دست بیاوریم، در غیر این صورت تنها یک کشور خام فروش خواهیم بود که محکوم به فنا هستیم. در جنگ تولید که کل جهان را فرا گرفته است، تولیدکنندگان نقش فرماندهان نظامی را بازی می‌کنند. کارگران نیز سربازان و خریداران، نیروهای پشتیبانی کننده جنگ به حساب می‌آیند. اگر اهمیت پیروزی در این جنگ برای مسؤولان، مردم و تولیدکنندگان کشور تبيين شود و عزم ملی لازم برای مواجهه با نیروهای متخاصل در داخل ایجاد شود، امکان موقفيت وجود خواهد داشت، و گرنه مغلوب خواهیم شد. همان طور که ۱۶۰ میلیارد دلار در ظرف ۵ سال خدمات و کالا به کشور وارد کردیم، اما چون جملگی به درآمد نفت متکی بوده‌اند، متأسفانه پایدار نبوده است.

انجمن اقتصاددانان ایران

جنگ تولید

دکتر ابراهیم رزاقی: اگر اهمیت نبرد نابرابر تولید در بازار جهانی برای مسؤولان و مردم تبیین شود و عزم ملی لازم برای حضور در این جنگ ایجاد گردد، امید به موقفيت خواهد بود، و گرنه یک مغلوب خام فروش خواهیم ماند.

اولین جلسه زمستانی انجمن اقتصاددانان ایران، پیش‌های کشاورزی و صنعت انجام شده تا امکان صادرات با قیمت‌های مناسب را فراهم کنیم. رزاقی با پایین داشتن رقم تحقق یافته سرمایه‌گذاری در برنامه سوم، گفت: رقم ۱۸ درصدی سرمایه‌گذاری‌ها در برنامه سوم با وجود درآمدهای ارزی بالا، خیلی پایین است. به علاوه، در بحث سرمایه‌گذاری موضوع استهلاک سرمایه، مسئله مهمی است که کمتر به آن توجه می‌شود. این در حالی است که مهم‌تر از استهلاک سرمایه، استهلاک تکنولوژی است. بعضاً به دلیل طولانی شدن برخی طرح‌ها، آنقدر میزان استهلاک‌ها بالا می‌رود که اجرای طرح را بی معنی می‌سازد. اما اجرای چنین طرح‌هایی حتی با چندین برابر هزینه ادامه پیدا می‌کند که به تبع، تولیدات چنین طرح‌هایی به هیچ وجه قابلیت صادرات نخواهد داشت.

دکتر رزاقی در مورد رشد هزینه‌های مصرفی بخش خصوصی نسبت به بخش دولتی، گفت: این رشد کاملاً نشانگر دیدگاه دولت در برنامه است. وقتی دولت را کوچک می‌کنیم و بخش خصوصی را بزرگ می‌کنیم، طبیعتاً مصرف بخش خصوصی نیز افزایش می‌پاید، اما بیشترین سود در بخش خصوصی در دلالی و واسطه گری است، نه در تولید. بنابراین اگر بخش دولتی در بخش‌های صنعت و کشاورزی سرمایه‌گذاری نکند، بخش خصوصی به دلیل تداشتن انگیزه فعالیت در این بخش‌ها، به دنبال سرمایه‌گذاری در آنها نخواهد رفت. در مجموع به دلیل ناکارآمدی بخش خصوصی در تولید و صادرات، روز به روز اتکای اقتصاد کشور به درآمدهای نفتی بیشتر شده و به تبع آن، واردات و مصرف کالاهای خارجی نیز افزایش یافته است.

وی با بیان این که طبقه واسطه تجاری نسبت به قبل از انقلاب بیشتر از هر طبقه دیگری در اقتصاد کشور رشد داشته است، افزود: طبق آمار رسمی جمیعت واسطه گران تجاری از ۴۰۰ هزار نفر قبل از انقلاب به ۲/۵ میلیون نفر در حال حاضر رسیده است. البته این آمار غیرازاعلان در بخش‌های پنهان نظیر اقتصاد زیرزمینی و قاچاق می‌باشد که اگر این آمار هم به آن اضافه شود، تعداد آنها به مراتب افزایش خواهد یافت. این آمارها واقعیت تلخی را آشکار می‌کند مبنی بر این که، رشد مربوطه صرف‌دار به اعتقاد رزاقی، روند افزایشی تعداد یکاران علیرغم هزینه‌های هنگفت ارزی، شانگر این است که جهت گیری واردات، مصرفی بوده نه تولیدی، چراکه اگر تولیدی بود، با توجه به ۱۶۰ میلیارد دلار واردات در این مدت و باحتساب هر ده هزار دلار برای ایجاد یک شغل، می‌باید ۱۶ میلیون شغل ایجاد می‌کردیم.

به گفته وی، در مورد صادرات غیرنفتی هم از برنامه عقب بوده‌ایم، زیرا ۳۴ میلیارد دلار پیش‌بینی برنامه بوده، اما تنها ۲۷ میلیارد دلار صادرات غیرنفتی محقق شده است. به علاوه، اگر به این ۲۷ میلیارد دلار هم دقیق تگاه کنیم، خواهیم دید که بخشی از آن بربوط به تحریق درآمدهای نفتی است که به